

Slagelse, ligger paa et saa uheldigt Sted, at Traffiken derfra og dertil hæmmes paa mange Maader, og at navnlig den lokale Godstrafik næsten er umulig; den er i alt Fald betydelig mindre, end den ellers vilde være. Derksom en Jernbane fra Slagelse til Næstved bliver anlagt — og det er paatænkt at føre den videre Nord paa — vil der være en naturlig Nødvendighed for og Trang til at faae en Jernbaneanlæg umiddelbart ved Slagelse; thi man kan dog selvfølgelig ikke falde paa at lade den nye Jernbane umdumde 2000 Men Nord for Slagelse, og Anlægget af en saadan Banegaard umiddelbart ved Slagelse vil lette Flytningen af den nuværende Banegaard og Tilveiebringelsen af den fornødne Banestrækning ned til Slagelse. Der er ogsaa et andet Punkt, hvorpaa man i Egnen har sin Opmærksomhed henvendt, og som man vilde ønske at kunne faae bragt frem; men at komme til det sjællandske Jernbaneselskab med Eligt, vil Enhver indse vilde være aldeles spildt Umage. Endogsaa i mindre, ja, endogsaa ganske ubetydelige Punkter møder man en Utilbuelighed hos det sjællandske Jernbaneselskab til at komme de simpleste Omstændigheder. Fra Ringsted til Korsør er der $6\frac{1}{2}$ Mil. Paa disse $6\frac{1}{2}$ Mil findes der 2 Stationer. Til Sammenligning skal jeg anføre en anden Banestrækning, hvor der ogsaa er $6\frac{1}{2}$ Mil, nemlig fra Odense til Middelfart, og paa denne Strækning findes der 8 Mellemstationer, og, saa vidt mit bekjendst, ansøges der nu om at faae den 9de, hvilket jeg finder det fuldkomment rigtigt, at man faar. Ønsket om at faae flere end disse 2 Stationer paa de $6\frac{1}{2}$ Mil mellem Ringsted og Korsør er oftere blevet forebragt det sjællandske Jernbaneselskab, men det har været aldeles frugtesløst. Der har været Andragender fra Egnen mellem Ringsted og Sorø, Sorø og Slagelse og Slagelse og Korsør til det sjællandske Jernbaneselskab; men der er givet Afslag paa dem alle. Jeg overbragte selv personlig et Andragende til det sjællandske Jernbaneselskab fra en hel Del Mænd mellem Slagelse og Korsør om at faae en privat Jernbanestation, som er bleven anlagt i Nærheden af et Tølgværk, aabnet for den offentlige Færdsel, og modtog et Svar, hvorefter jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal oplæse nogle Linier. Det hedder deri: „at man vel erkjender, at det for den lokale Færdvænts kunde være ønskeligt, at der oprettedes flere Stationer paa den vestsjællandske Jernbane end de nuværende med en Afstand af cirka 2 Mil, men for at saadanne skulde have Betydning for de paagældende Egne, vilde det være nødvendigt, at de sættes i Forbindelse med de nærmeste Byer mindst med et Tog i hver Retning daglig“ — man ser, at dette er meget beskedent — „og dette kan ikke ske med de nuværende 4 ordinære Tog paa Vestbanen, uden at Stationsningerne for de gjennemgaaende Tog blive saa hyppige, at de ikke vilde kunne fremsføres med den Hurtighed og Præ-

cision, som Forholdene udkræve, og som kan fremsføres af de gjennemgaaende Reisende, navnlig da man ikke, naar en Station oprettedes paa den cirka $2\frac{1}{4}$ Mil lange Strækning mellem Slagelse og Korsør, vilde kunne undslaa sig for ligeledes at indbefomme de foreliggende Andragender om Oprettelse af lignende Stationer mellem Ringsted og Sorø samt Sorø og Slagelse. Direktionen ser sig derfor i den almindelige Samfærdsels Interesse ikke for Liden i Stand til at indbefomme“ o. s. v. Jeg vil fremhæve det ganske eindommelige Raionnement, som heri fremsføres; det siges her, at, efter som der foreligger Andragender, som ere ligesaa berettigede som det her omhandlede, fra Egnene mellem Ringsted og Sorø og Sorø og Slagelse, og man ikke ser sig istand til at indbefomme dem alle tre, vil man slet ikke indbefomme noget af dem. Hvad der er Hovedpunktet i dette Forsvar, er imidlertid den Betragtning, at det „i den almindelige Samfærdsels Interesse“ vil være umuligt at komme lokale Interesser ind. Det er i det Hele den Ulykke, vi have paa Vestbanen fra Roskilde til Korsør, at Alt dreier sig om den almindelige Samfærdsel, at Banen behandles aldeles overveiede kun som en gjennemgaaende Bane, og at de Hensyn, som denne Omstændighed kræver, ere de ene afgjørende, hvorimod man forsømmer den lokale Trafik. Banen gaar igjennem en af de bedst befolkede og mest velhavende Egne af Landet; men den lokale Trafik forsømmes i fuldstændig Grad, baade til Skade for Egnen, og jeg er overbevist om, ogsaa for Jernbanen, dersom den forstod sit Lærv. Dette Sidste maa Jernbanen imidlertid selv om; her taler jeg kun om, at det er til meget stor Skade for hele denne Egn, saaledes som dette Forhold bliver behandlet. Dette maa fremkalde Ønsket om, at der af det høie Thing og af den ærede Minister, som har dermed at gjøre, fra begge disse Sider vil blive viist en anden Opdræben ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab i det Hele. Det sjællandske Jernbaneselskab er et privat Selskab, som selvfølgelig kun har den Forpligtelse at se paa egen Fordel. Andet kan man ikke vente af disse Mænd, som ere private Mænd. Men Staten har saadanne Vaaben i Hænde mod dem og har indrykket dem saa betydelige Fordele, at Staten fra sin Side baade har Magt og maa have Besjæftelse til at kræve, at de indbefomme de Krav, som kunne stilles til Trafikens hensigtsmæssige Udvikelse. Naar der spørges, hvilke Midler og Vaaben Staten da har, skal jeg først ganske i Almindelighed nævne dette, at baade Regjeringen og Rigsdagen ikke stille sig saa indbefommende, ikke vise sig saa tilbøjelige til at føie Jernbaneselskabet i, hvad det ønsker, ikke give det saamange Begunstigelser, som det nu kræver eller er bleven vant til at kræve ved enhver fremhælst Forbedring, som det skal indføre. Frem-